

บทสรุปผู้บริหาร

ความท้าทาย

การที่เราจะทำความเข้าใจกับอุปสรรคทางสังคมที่ทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่นั้นเป็นเรื่องยาก ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ ดัชนีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั่วโลกได้เพิ่มขึ้นกว่าปี ค.ศ. ๑๙๕๐ ถึงสิบเท่าตัว นั่นคือการมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๒๖๐ ต่อคนหนึ่งคน อย่างไรก็ตาม แม้ในช่วงหกทศวรรษที่ผ่านมาหลังจากการประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชนนั้นจะมีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงขึ้น หากแต่การเข้าถึงสิทธิประโยชน์และการบริการต่างๆทางด้านความคุ้มครองทางสังคมนั้นยังถือว่าเป็นสิทธิพิเศษ ซึ่งมีผู้คนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้

สถิติต่างๆในปัจจุบันได้แสดงถึงการแพร่กระจายของความยากจนและความขาดแคลนไว้อย่างชัดเจน โดยประชากรจำนวน ๕.๑ พันล้านคน ซึ่งคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๗๕ ของประชากรโลก ไม่ได้รับการประกันทางสังคมที่เพียงพอ (องค์การแรงงานระหว่างประเทศ) และมีประชากรจำนวนถึง ๑.๔ พันล้านคน ที่มีชีวิตอยู่ได้ด้วยเงินเพียงแค่ ๑.๑๕ ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน (ธนาคารโลก) มีประชากรโลกจำนวนร้อยละ ๓๘ หรือ ๒.๖ พันล้านคน ที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบสาธารณสุขที่เพียงพอ มีประชากรจำนวน ๘๘๔ ล้านคน ที่ไม่สามารถเข้าถึงน้ำดื่ม (องค์การเพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติ) มีประชากรจำนวน ๕๒๕ ล้านคนต้องทรมานจากความหิวโหยอย่างรุนแรง (องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ) เด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เกือบ ๕ ล้านคนเสียชีวิตทุกปี จากโรคที่สามารถป้องกันได้ (องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ/องค์การอนามัยโลก) มีประชากรจำนวน ๑๕๐ ล้านคนได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจทุกปี และมีประชากรถึง ๑๐๐ ล้านคนที่ถูกผลักลงไปอยู่ภายใต้เส้นความยากจนเมื่อจำเป็นต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาล (องค์การอนามัยโลก)

แม้ว่าโลกาภิวัตน์จะเป็นแหล่งแห่งโอกาสให้แก่ผู้ที่สามารถเข้าถึงได้ หลักฐานที่กล่าวไว้ข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่ายังมีประชากรอีกหลายกลุ่มที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองต่อความท้าทายใหม่ๆและการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาทั้งในระดับชาติและระดับชุมชน การที่ยังมีคนที่ถูกแบ่งแยกออกจากรวมมหาศาลแสดงให้เห็นถึงการที่เราไม่ได้นำศักยภาพของมนุษย์และศักยภาพทางเศรษฐกิจมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะในประเทศที่มีประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีระบบความบำนาญและสาธารณสุขที่ไม่มีประสิทธิภาพ

ส่วนระบบความคุ้มครองทางสังคมอยู่ในส่วนใดของสถานการณ์นี้ รายงานฉบับนี้ได้แสดงถึงบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งของระบบความคุ้มครองทางสังคม ในการบรรเทาความกลัวความยากจนและความขาดแคลนของผู้คน และในการทำให้คำมั่นในปฏิญญาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นจริง

นอกเหนือจากนี้ ระบบความคุ้มครองทางสังคมยังทำให้ผู้คนสามารถปรับทักษะที่มีอยู่ให้สามารถผ่านอุปสรรคต่างๆที่ทำให้เขาไม่สามารถที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะทำให้เขามีส่วนรวมในการพัฒนาทุนมนุษย์ทั้งในระยะสั้นและยาว และเพื่อให้มีผลในการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากขึ้น รายงานฉบับนี้ได้แสดงให้เห็นว่าระบบความคุ้มครองทางสังคมได้ช่วยให้อุปสงค์มีสภาพสมดุลได้ในภาวะวิกฤติ และทำให้ผู้คนสามารถปรับตัวต่อสภาพความตึงเครียดที่เกิดขึ้นที่เกิดจากเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดการฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงแนวทางในการพัฒนาที่ครอบคลุมและยั่งยืนมากขึ้น ระบบความคุ้มครองทางสังคมแสดงให้เห็นถึงการลงทุนแบบที่ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ ที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายสามารถคืนทุนได้เพียงแค่ว่าในเวลาสั้น เนื่องจากมีความเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค และในระยะยาวเนื่องจากผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาศักยภาพและประสิทธิผลของมนุษย์

การพัฒนาขั้นพื้นฐานของระบบความคุ้มครองทางสังคมที่ผ่านมาไม่นานนี้ ได้แสดงถึงความก้าวหน้าเป็นอย่างมากในด้านการขยายความครอบคลุม หากแต่รายงานฉบับนี้เห็นว่ายังมีอีกหลายอย่างที่เรายังสามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และยังได้สรุปส่วนสำคัญของนโยบายและโครงการต่างๆภายใต้กรอบการทำงานของฐานความคุ้มครองทางสังคม ที่จะสามารถทำให้เกิดอิทธิพลอย่างกว้างขวางอีกด้วย

ฐานความคุ้มครองทางสังคม

มาตรการด้านฐานความคุ้มครองทางสังคม (Social Protection Floor) ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยนำเอาประสบการณ์ด้านการขยายความครอบคลุมที่ผ่านมาไม่นานนี้มาใช้ ซึ่งโดยส่วนมากได้นำเอามาจากประเทศซึ่งกำลังพัฒนา

ฐานความคุ้มครองทางสังคมได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากคณะหัวหน้าผู้บริหารระดับสูงขององค์การสหประชาชาติ (UN Chief Executives Board, CEB) ผู้นำของชาติและรัฐบาลต่างๆ ในการประชุมสุดยอดของสหประชาชาติเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนา สหประชาชาติ ปี ค.ศ. ๒๐๑๐ ว่าฐานความคุ้มครองทางสังคมเป็นการบูรณาการนโยบายด้านสังคม ซึ่งถูกออกแบบให้มีการประกันรายได้ และการเข้าถึงบริการทางสังคมต่างๆที่จำเป็นสำหรับคนทุกคน โดยมุ่งเน้นไปทางกลุ่มผู้ด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ รวมไปถึงการ ปกป้องและสร้างเสริมศักยภาพแก่นมนุษย์ในทุกวัยของชีวิต

การประกันนั้นประกอบด้วย:

- การประกันรายได้ขั้นพื้นฐานผ่านการช่วยเหลือทางสังคมรูปแบบต่างๆ (แบบเป็นเงินหรือสิ่งของ) ตัวอย่างเช่นเงินบำนาญ สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ สิทธิประโยชน์สำหรับเด็ก สิทธิประโยชน์ในการรับการสนับสนุนทางด้านรายได้ การ ประกันการจ้างงานและบริการต่างๆสำหรับคนว่างงานและแรงงานยากจน
- คนทุกคนสามารถการเข้ารับบริการทางสังคมต่างๆที่ไม่แพงเกินกำลังได้ ไม่ว่าจะเป็นบริการด้านการสาธารณสุข น้ำและ การสุขาภิบาล การศึกษา ความปลอดภัยทางอาหาร ที่อยู่อาศัย และด้านอื่นๆที่ถูกกำหนดให้เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีในระดับ ดัชนีในนโยบายของประเทศ

แนวคิดด้านการขยายความคุ้มครองทางสังคมประกันสังคมประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์แบบสองมิติ คือ กลุ่มการประกันทาง สังคมขั้นพื้นฐานสำหรับคนทุกคน (มิติแนวนอน) และการดำเนินการให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นเรื่อยๆ (มิติแนวตั้ง) ซึ่งสอดคล้องกับ อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรฐานขั้นพื้นฐาน) ปี ค.ศ. ๑๙๕๒ (ฉบับที่ ๑๐๒) และ อนุสัญญาอื่นๆที่มาจากจากการที่แต่ละประเทศได้พัฒนางบประมาณรายจ่ายและพื้นที่ทางนโยบาย

ในการประชุมแรงงานระหว่างประเทศ (ILC) ในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ ได้มีการหารืออย่างจริงจังเกี่ยวกับความคุ้มครองทางสังคม ผ่านกระบวนการนิยามความคิดเห็นด้านฐานความคุ้มครองทางสังคมนั้น ได้มีความเห็นสอดคล้องกันในการประกันรายได้และ การเข้าถึงบริการและสิ่งที่จำเป็นตามข้อความด้านล่างนี้:

...ฐานความคุ้มครองทางสังคมของแต่ละประเทศ ประกอบไปด้วยการมีหลักประกันด้านการประกันสังคมขั้นพื้นฐานซึ่งรับรองให้คนในทุก ช่วงวัยของชีวิตสามารถมีกำลังในการใช้จ่ายและเข้าถึงระบบคุ้มครองสุขภาพและการประกันรายได้ขั้นต่ำที่ได้มีการระบุไว้ในประเทศเป็นอย่างน้อย นโยบายทางด้านฐานความคุ้มครองทางสังคมควรมีจุดประสงค์ในการช่วยเหลือให้เกิดการเข้าถึงบริการและสิ่งที่จำเป็น มีการสนับสนุนกิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์และมีการดำเนินการโดยการร่วมมืออย่างใกล้ชิดสอดคล้องกับนโยบายต่างๆที่ก่อให้เกิดการจ้างงานและการสนับสนุนผู้ ประกอบการ (องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ค.ศ. ๒๐๑๑ เอ ย่อหน้าที ๕)

ดังนั้นนอกเหนือไปจากส่วนประกอบต่างๆที่ได้กล่าวไปแล้ว ในคำนิยามที่ได้จากคณะหัวหน้าผู้บริหารระดับสูงขององค์การ สหประชาชาติ (CEB) และข้อตกลงเรื่องงานของโลก (Global Jobs Pact) การประชุม ILC นั้นยังได้กำหนดองค์ประกอบต่างๆที่เป็น จุดประสงค์หลักของฐานความคุ้มครองทางสังคม ซึ่งก็คือความจำเป็นในการสนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในทาง เศรษฐกิจและต่อผู้ประกอบการ โดยมีรัฐวิสาหกิจที่ยั่งยืนและการสามารถเข้าถึงโอกาสในการมีงานที่มีคุณค่า ในขณะที่ความหมาย ด้านบนนั้นมีทั้งความเป็นหลายมิติและมีความเฉพาะเจาะจง แต่หลายๆประเทศก็สามารถมีความยืดหยุ่นในการนำส่วนประกอบที่ ต่างกันนี้ไปใช้ตามลำดับความจำเป็นและศักยภาพที่มี นโยบายการสนับสนุนการจ้างงานและผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้เสริมคู่ กับฐานความคุ้มครองทางสังคมหรือมีการบูรณาการอย่างเต็มรูปแบบกับการออกแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะทางสถาบันของแต่ละ ประเทศ

ส่วนนิยามของคำว่าฐานความคุ้มครองทางสังคมแบบพหุพจน์ (Social Protection Floors) หมายถึง การปรับเปลี่ยนวิธีที่ เป็นมาตรฐานของโลกให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของแต่ละประเทศ เป็นที่แน่นอนว่าที่ฐานความคุ้มครองทาง สังคมนั้นไม่ใช่สิ่งวิเศษที่อยู่ดูๆจะสามารถแก้ไขปัญหาสังคมของโลกได้ แต่ประสบการณ์มากมายจากทั่วโลกได้แสดงให้เห็นว่าแต่ละ ประเทศสามารถลดความระดับยากจนและความแตกต่างทางสังคมได้อย่างรวดเร็ว หากปัญหาเหล่านี้ได้รับการแก้ไขอย่างมีเหตุผล อย่างสอดคล้องและต่อเนื่อง เริ่มจากการขยายความเข้าถึงแบบมิติแนวนอนต่อบริการทางสังคมที่จำเป็นและการประกันรายได้

ทำไมเราจึงจำเป็นต้องมีฐานความคุ้มครองทางสังคม

ฐานความคุ้มครองทางสังคมนั้นมีความเกี่ยวเนื่องกับหลักการที่สำคัญด้านความยุติธรรมในสังคม สิทธิทางการประกันสังคมที่ทุก

คนควรจะมี และการมีมาตรฐานชีวิตที่เหมาะสมและพอดี ในการมีสุขภาพที่ดีต่อตนเองและบุคคลในครอบครัว บทบัญญัติในการทำงานของฐานนั้นเกี่ยวข้องกับสิทธิต่างๆมากมาย ที่บัญญัติไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน แนวความคิดหลักนั้นก็คือ คนไม่ควรมีชีวิตอยู่ต่ำกว่าระดับค่าจ้างขั้นต่ำและต้องสามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานทางสังคมที่จำเป็นได้

ฐานความคุ้มครองทางสังคมนั้นมีความเกี่ยวข้องเป็นอย่างมากกับการวางระบการทำงานที่มีคุณค่า (Decent Work Agenda) การที่ประเทศจะประสบความสำเร็จในการต่อสู้กับความยากจน ความขาดแคลน และความไม่เท่าเทียมนั้นไม่สามารถทำได้โดยฝ่ายเดียว ในการจัดการความยากจนให้ลดลงอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการวางยุทธศาสตร์จากภาคต่างๆ อย่างเช่นการเพิ่มศักยภาพด้านแรงงาน สถาบันทางสังคม และการสนับสนุนสภาพแวดล้อมต่างๆให้เกิดการจ้างงานทางเศรษฐกิจมหภาค

ประเทศต่างๆหลายประเทศได้นำส่วนประกอบส่วนต่างๆของฐานฯมาบูรณาการกันเพื่อสร้างระบบความคุ้มครองทางสังคมของประเทศตนเอง ในประเทศที่มีรายได้ระดับกลางและต่ำ มีดัชนีบ่งชี้ที่เด่นชัดว่าการเข้าถึงระบบการประกันสังคมนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการลดระดับความยากจนและความไม่เท่าเทียม ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่างๆ จากการศึกษาพบว่า โครงการการสนับสนุนทางการเงินอย่างพอประมาณแก่ผู้สูงอายุและเด็ก สามารถทำให้เกิดความเป็นไปได้อย่างมากในการปิดช่องว่างความยากจน

ประเทศที่กำลังพัฒนาหลายๆประเทศได้ยอมรับถึงความมีประสิทธิผลของฐานความคุ้มครองทางสังคมในการลดระดับความยากจน ความไม่เท่าเทียมกัน ตลอดจนการทำให้ความเจริญทางเศรษฐกิจมีความมั่นคงและยั่งยืน โดยมีประเมินว่าประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) นั้น มีระดับความยากจนและความไม่เท่าเทียมกันซึ่งเป็นสาเหตุที่เกิดจากการที่ไม่มีระบบความคุ้มครองทางสังคม อย่างไรก็ตาม การลดความยากจนได้อย่างรวดเร็วของประเทศเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการระหว่างมาตรการฐานความคุ้มครองทางสังคมและลักษณะที่ครอบคลุมของการประกันสังคม ซึ่งส่งสัญญาณให้ประเทศต่างๆ ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการทำให้ฐานนั้นมีความมั่นคง เพื่อที่จะพัฒนามิติแนวตั้งในขั้นต่อไปของฐานความคุ้มครองทางสังคมได้

ฐานความคุ้มครองทางสังคมสามารถนำไปสู่การสร้างความแข็งแกร่งและความมีอำนาจในตนเองของผู้หญิง ซึ่งถูกละเลยในการให้ความสำคัญโดยเฉพาะในกลุ่มผู้หญิงที่ได้รับค่าแรงต่ำ ผู้หญิงนั้นสามารถเป็นตัวตัวแทนการเปลี่ยนแปลง ผ่านตลาดแรงงานซึ่งสามารถได้รับโอกาสทางการศึกษา เมื่อได้รับการประกันค่าจ้างและสามารถเข้าถึงบริการต่างๆที่จำเป็นที่ได้รับผ่านฐานความคุ้มครองทางสังคม นอกจากนี้ประสบการณ์ยังได้แสดงให้เห็นว่าสิทธิประโยชน์ที่ถูกแจกจ่ายให้จากการสนับสนุนทางสังคมโดยตรงแก่ผู้หญิงนั้น ทำให้พวกเขาสามารถมีสถานะภาพและความสามารถที่สูงขึ้นที่จะควบคุมรายจ่ายด้านต่างๆของครัวเรือนได้

ฐานความคุ้มครองทางสังคมสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาด้านความเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมที่มีประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัญหาสุขภาพทั่วโลก ปัญหาราคาอาหารที่ขึ้นสูง การปกป้องสังคมผ่านฐานนั้นสามารถเพิ่มโอกาสและลดความเสี่ยงต่างๆลงได้เป็นอย่างมาก

หลายปีที่ผ่านมามีให้เห็นคุณค่าของระบบความคุ้มครองทางสังคมในช่วงเวลาวิกฤติอย่างชัดเจน ตลอดในช่วงระยะเวลาที่มีวิกฤติทางเศรษฐกิจและการเงิน มาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับฐานความคุ้มครองทางสังคมได้ทำหน้าที่ในการช่วยให้อุปสงค์ทางเศรษฐกิจเกิดเสถียรภาพ ช่วยลดผลกระทบต่อตลาดแรงงาน รักษาสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม และกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์ การผสมกันของมาตรการเหล่านี้ได้เป็นตัวกระตุ้นให้เศรษฐกิจฟื้นตัวในประเทศต่างๆหลายประเทศ นอกจากนี้มาตรการการช่วยเหลือด้านค่าแรงของฐานฯยังช่วยให้ความสมดุลของเศรษฐกิจโลกโดยการโน้มน้าวให้ลดการออมที่ไม่จำเป็นลงและกระตุ้นให้เกิดพลังในการจับจ่ายของผู้บริโภคในประเทศที่กำลังพัฒนาเพื่อที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศนั้นแข็งแรงขึ้น

เมื่อพูดถึงระบบการคุ้มครองทางสังคมนั้น เราอาจฟังดูแล้วเหมือนมายากลที่ไม่สามารถเป็นจริงได้ แต่ว่าระบบความคุ้มครองทางสังคมในระดับขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นส่วนประกอบของฐานฯสามารถเกิดขึ้นได้ จากการใช้งบประมาณของประเทศเพียงเล็กน้อยเท่านั้น หรือแม้กระทั่งประเทศที่มีความยากจนมากก็สามารถสร้างฐานฯได้ จากการศึกษาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ สำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ องค์การอนามัยโลก และคณะกรรมการเศรษฐกิจประจำภูมิภาคลาตินอเมริกาและแคริบเบียนแห่งสหประชาชาติ ได้พิสูจน์แล้วว่าสามารถทำได้ โดยทรัพยากรต่างๆที่จำเป็นต้องใช้ใช้ในการสร้างระบบนี้เป็นทางเลือกของแต่ละประเทศ หรือพูดอีกอย่างก็คือ ระดับประสิทธิภาพของระบบความคุ้มครองทางสังคมถูกผลักดันจากสภาพแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของประเทศนั้นๆมากกว่าการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งฐานความคุ้มครองทางสังคมที่ดীনั้นไม่แพงเท่าใดนักเมื่อเทียบกับภาษีที่มีมักจะหายไปจากการจัดเก็บภาษีจากคนที่มีฐานฯอย่างไม่มีประสิทธิภาพและการที่ไม่จัดการกับปัญหาต่างๆที่มีอยู่ในโครงการรายจ่ายต่างๆ

ฐานความคุ้มครองทางสังคมที่มีประสิทธิภาพในแต่ละประเทศ ซึ่งมีการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไปสามารถจัดตั้งได้ และในระยะยาวจะสามารถเพิ่มกำลังการผลิตทางด้านแรงงาน เพิ่มความยืดหยุ่นทางสังคม และความมั่นคงทางกระบวนการทางการเมือง

รายงานฉบับนี้ได้แสดงให้เห็นว่าฐานความคุ้มครองทางสังคมที่แต่ละประเทศได้จัดตั้งขึ้นนั้นสามารถทำได้ แต่อาจไม่ง่ายในทุกกรณี ความตั้งใจทางการเมือง งบประมาณ และการมีโครงสร้างทางสถาบันที่มีประสิทธิภาพนั้น ถือเป็นเงื่อนไขหลัก ก่อนที่จะมีความสำเร็จในการจัดตั้งฐานฯ และควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเพื่อลดความเสี่ยง เพื่อเป็นการประกันการให้สิทธิประโยชน์และบริการ ภายใต้กฎระเบียบการดูแลที่เหมาะสมและคำนึงถึงความเพียงพอและยั่งยืนของงบประมาณ เพื่อการมีสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่ยุคของการจ้างงานที่มีคุณค่าและรัฐวิสาหกิจที่ยั่งยืน

การนำไปปฏิบัติ

ฐานความคุ้มครองทางสังคมนั้นไม่ใช่ทั้งแผนที่ถูกกำหนดอย่างตายตัวหรือสามารถนำไปใช้ได้อย่างถาวร หากเป็นนโยบายที่สามารถปรับเปลี่ยนให้ใช้ได้กับประเทศต่างๆตามความจำเป็นและทรัพยากรของประเทศนั้นๆ และเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ระบบความคุ้มครองทางสังคมนั้นมีความครอบคลุม โดยการเน้นพัฒนาสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานจากประสบการณ์ใหม่ๆที่ได้รับ สิทธิประโยชน์เหล่านี้สามารถนำไปใช้ที่ละน้อยหรือใช้ได้หลายทาง ขึ้นอยู่กับความต้องการของประเทศนั้นๆ เพื่อให้เข้ากับสภาพการณ์ที่เหมาะสมและทำให้มีความสามารถทางการเงินและทางสถาบันที่ยั่งยืน ฐานความคุ้มครองทางสังคมสามารถทำให้เกิดความครอบคลุมและความเป็นเอกภาพระหว่างความคุ้มครองทางสังคมและนโยบายการจ้างงาน อีกทั้งยังรับรองว่าคนแต่ละคนจะได้รับสิทธิประโยชน์จากบริการต่างๆและการสงเคราะห์ทางสังคมได้ในทุกๆวัยของชีวิต โดยแนวคิดนี้จะสนับสนุนวิถี "รัฐบาตรวม" ซึ่งเชื่อมโยงความคุ้มครองทางสังคมกับจุดประสงค์ของนโยบายต่างๆ

ในช่วงปีที่ผ่านมา มีการดำเนินการใช้ส่วนประกอบของฐานความคุ้มครองทางสังคมซึ่งมีความก้าวหน้าเป็นอย่างสูงในหลายๆประเทศที่กำลังพัฒนา กระบวนการเหล่านี้ได้พัฒนาเร็วกว่าในประเทศที่มีรายได้ปานกลาง โดยการพัฒนาผ่านทางนโยบายและโครงการต่างๆที่ให้ความสำคัญของการประกันรายได้เสริมกับการขยายบริการที่จำเป็น ผลลัพธ์ที่ได้ก็คือ การลดลงของช่องว่างทางความคุ้มครองทางสังคมอย่างต่อเนื่อง หากแต่ในประเทศที่กำลังพัฒนานั้น ยังมีปัญหาด้านการออกแบบและการนำไปใช้ ทำให้เกิดความท้าทายในการจัดตั้งฐานความคุ้มครองทางสังคมที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ประสบการณ์ที่ได้รับจากประเทศต่างๆได้ให้บทเรียนกับเราอย่างมากมาย ซึ่งบทเรียนที่สำคัญที่สุดก็คือ นโยบายด้านฐานความคุ้มครองทางสังคมแห่งชาติต่าง ๆ นั้น ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนานโยบายในระยะยาว และแผนในการไปใช้นั้นควรได้รับผลที่เห็นพ้องกันของคนในประเทศ แผนนี้ควรเป็นตัวกำหนดลักษณะทั้งหมดของฐานความคุ้มครองทางสังคมรวมถึงขั้นตอนหลักที่สำคัญในการนำไปสู่การจัดตั้งฐานฯอย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีการออกแบบทางงบประมาณที่ชัดเจนว่าค่าใช้จ่ายของส่วนประกอบแต่ละส่วนของฐานนั้นควรมีประมาณเท่าใด ซึ่งควรมีการประเมินอยู่เสมอ ร่วมกับการทำแผนภาพที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพยากรงบประมาณที่ต้องการเพิ่มเติมให้เพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่าย และแน่นอนในการที่จะประสบความสำเร็จในการออกแบบและกำหนดสิ่งที่จำเป็นในแต่ละส่วนของฐาน ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในจุดประสงค์ที่ชัดเจนของโปรแกรมสิทธิประโยชน์ต่างๆและผลกระทบต่อเงื่อนไขที่ตั้งไว้กับการจ่ายเงินสิทธิประโยชน์นั้นๆ การกำหนดคุณสมบัติเป้าหมายควรมีการใช้เทคโนโลยีในการระบุข้อมูลและการประเมินที่เชื่อถือได้ เพื่อยับยั้งการโกงทำให้มีความผิดพลาดน้อยลง และรับประกันการรับสิทธิประโยชน์และบริการแก่ผู้ที่สมควรจะได้รับ การเลือกการจัดการทางสถาบันที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีต่างๆในการส่งมอบสิทธิประโยชน์นั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากความผิดพลาดนั้นอาจมีราคาแพงและทำให้ความมั่นใจของประชาชนและความเชื่อถือต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาฐานความคุ้มครองทางสังคมทั้งหมดลดลง ดังนั้นจึงจึงมีความสำคัญที่จะต้องเรียนรู้จากประสบการณ์และโครงการของประเทศอื่นๆ

ส่วนประกอบของฐานความคุ้มครองทางสังคมต่างๆสามารถมีความยั่งยืนได้ หากมีงบประมาณที่เพียงพอ ซึ่งจะต้องแข่งขันกับโครงการอื่นๆของรัฐ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาคำถามต่างๆอย่างละเอียดว่าควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีงบประมาณที่เพียงพอให้กับวาระแห่งชาติอื่นๆ และใน ๑๐ ปีที่ผ่านมา การพัฒนาทางเศรษฐกิจมหภาคโดยเฉพาะในประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ได้ทำให้สถาบันของรัฐสามารถจัดการกับปัญหาความไม่เท่าเทียมทางสังคมได้ และในหลายประเทศที่มีรายได้ต่ำ การยกเลิกหนี้สินและการเก็บภาษีอากรจากทรัพยากรธรรมชาติประกอบกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้ทำให้รัฐบาลมีพื้นที่สำหรับงบประมาณเพิ่มขึ้นในการจัดยุทธศาสตร์ ในขณะที่ความร่วมมือจากนานาชาติในรูปแบบของความช่วยเหลือสามารถช่วยให้เกิดการผลักดันในการเริ่มต้นและรวบรวมขั้นตอนของการก่อตั้งฐานในประเทศที่มีรายได้ต่ำ การดำเนินการในระยะยาวนั้นจะต้องมีเงินทุนที่ยั่งยืนในระดับชาติ จากการศึกษาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศร่วมกับองค์การกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้แสดงให้เห็นว่า โครงการฐานความคุ้มครองทางสังคมหลักในประเทศเบนิน เอลซาวาดอร์ โมซัมบิก และเวียดนาม มีค่าใช้จ่ายระหว่างร้อยละ ๑ และร้อยละ ๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการสร้างพื้นที่ทางงบประมาณ ซึ่งระบบความคุ้มครองทางสังคมสามารถนำไปใช้ได้ แต่ถึงแม้จะไม่มีเศรษฐกิจเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างสูง การจัดสรรรายจ่ายสามารถทำให้เกิดพื้นที่ทางงบประมาณได้ หากมีความตั้งใจทางการเมือง โดยบางประเทศนั้นได้ใช้เวลามากกว่าประเทศอื่นๆ ในด้านการจัดตั้งระบบความคุ้มครองทางสังคม แม้ว่าดัชนีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อคนนั้นจะคล้ายคลึงกัน หากแตกต่างกันในด้านบทบาททางการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการจัดอันดับสิ่งที่สำคัญของชาติ ในบางประเทศการปฏิรูปงบประมาณมีศูนย์กลางในการจัดรูปแบบระบบเก็บภาษีใหม่ ซึ่งได้ให้โอกาสใหม่ๆ ที่สำคัญในการจัดหาเงินทุนให้แก่ระบบความคุ้มครองทางสังคม

ความก้าวหน้าในการวิเคราะห์ความยากจนเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการสร้างรูปแบบโปรแกรมต่างๆ การที่มีข้อมูลสำมะโนประชากรประกอบกับวิธีในการระบุและแบ่งประเภทครัวเรือนและบุคคลในสภาพความยากจน ได้ทำให้มีการพัฒนามาตรการและความเข้าใจในด้านความยากจนมากขึ้น ทศนครตต่างๆ ที่มีต่อความยากจนได้ช่วยสนับสนุนให้มีการร่วมแรงในการต่อต้านความยากจน เช่น การมีบริการสนับสนุนทางการเงิน เทคนิคในการประเมินแบบเจาะจงหลายแบบได้ทำให้เกิดความรู้และข้อมูลทางด้านผลกระทบที่เกิดจากโปรแกรมต่างๆ ลักษณะในการออกแบบและการเข้าถึงของโปรแกรมนั้นๆ

อุปสรรคในการขยายขอบข่ายของโครงการลดความยากจนที่มีอยู่ เพื่อที่จะทำให้นโยบายในการทำงานและการจ้างงานแข็งแกร่งขึ้น ได้เริ่มขึ้นแล้วในประเทศที่กำลังพัฒนา จุดสำคัญของนโยบายที่แข็งแกร่งกว่าเดิมควรเน้นไปในการพัฒนาและบูรณาการ รวมไปถึงนโยบายด้านตลาดแรงงานที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อมซึ่งสามารถทำให้เกิดโอกาส ให้มีงานและการจ้างงานเพิ่มขึ้นต่อผู้ที่มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ของโครงการสนับสนุน นอกจากนี้ยังมีความสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานซึ่งคล้องจองกับจุดประสงค์ของโครงการลดความยากจน ในประเทศที่มีรายได้ปานกลางและมีโครงการการประกันสังคมที่ได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดี ผู้วางนโยบายของรัฐควรพิจารณาความสัมพันธ์ของการประกันสังคมและการช่วยเหลือทางสังคมอย่างรอบคอบ

ฐานความคุ้มครองทางสังคมไม่ควรถูกมองว่าเป็นทางเลือก แต่เป็นการเสริมและสนับสนุนสถาบันทางการเมืองประกันสังคมที่มีอยู่ ดังนั้นจึงเป็นหนึ่งในส่วนประกอบของระบบความคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุม ในประเทศที่มีรายได้ต่ำที่สถาบันการประกันสังคมไม่ได้จัดตั้งขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ฐานความคุ้มครองทางสังคมควรเป็นโครงสร้างของกระบวนการจัดตั้งสถาบันการประกันทางสังคมและช่วยให้อันได้เปลี่ยนจากการรับความสงเคราะห์ทางสังคมเป็นระบบประกันที่ครอบคลุม แนวความคิดสองแบบซึ่งก็คือ การประกันสังคมนั้นจะถูกนำมาใช้กับคนที่เป็นแรงงานในระบบ และการสงเคราะห์ทางสังคมจะเกี่ยวเนื่องกับคนที่อยู่ในแรงงานนอกระบบเท่านั้น การแย่งแยกนี้ไม่สามารถตอบรับกับสถานการณ์ในประเทศที่กำลังได้รับการพัฒนาหลายๆประเทศที่มีกรอบการทำงานของสถาบันและการเงินแบบผสม

ผลการศึกษาจากประเทศและภูมิภาคต่างๆแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของวิธีและการนำวิธีต่างๆมารวมกัน ซึ่งได้นำมาใช้ในการระบุผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ วิธีในการเลือกคนที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับประโยชน์ได้ถูกระบุอยู่ในกลุ่มประชากรเฉพาะ ตามที่อยู่ทางภูมิศาสตร์เป็นวิธี ตามโครงการการประเมินแบบเจาะจงทางการเงิน หรือตามข้อบ่งชี้ทางความร่ำรวย ในทางปฏิบัติโครงการส่วนมากได้ใช้วิธีแบบผสม แต่บางโครงการเริ่มจากการลงทะเบียนกับกลุ่มประชากรที่จนที่สุดหรือคือโอกาสมากที่สุดก่อนที่จะขยายไปสู่กลุ่มอื่นๆ ซึ่งแยกระหว่างคนที่มีความเสี่ยงและไม่มีความเสี่ยง วิธีแบบผสมนั้นได้คาดว่าจะสามารถพัฒนาความถูกต้องและความมีประสิทธิภาพของระบบการส่งมอบสิทธิประโยชน์ ในขณะที่เดียวกันก็ได้สร้างความแข็งแกร่งให้แก่ประสิทธิภาพในการต่อสู้กับความยากจนขั้นรุนแรงและเรื้อรัง ส่วนวิธีการเลือกระดับของโครงการนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ จากประสบการณ์โดยเฉพาะจากประเทศที่ด้อยพัฒนา จะเกี่ยวข้องกับโครงการระดับเล็กหรือโครงการแบบทดสอบซึ่งให้ส่วนแบ่งอย่างมีข้อจำกัดของกลุ่มคนที่ต้องการการคุ้มครองและคนที่ไม่สามารถวัดได้ด้วยสถิติระดับชาติ ในสถานการณ์เหล่านี้ก้าวต่อไปควรจะเป็นการก่อตั้งความร่วมมือทางความคุ้มครองทางสังคมซึ่งก็คือฐานความคุ้มครองทางสังคม

การบูรณาการโครงการความคุ้มครองทางสังคมที่แยกออกจากกันเป็นส่วนเล็กๆและไม่มีประสิทธิภาพให้เข้ากันกับฐานความคุ้มครองทางสังคมจะนำไปสู่ผลประโยชน์ที่สำคัญ หน่วยงานของรัฐบาลควรมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการพัฒนาสถาบันทางฐานความคุ้มครองทางสังคม ผู้นำของรัฐบาลควรช่วยให้มีการรับรองความรับผิดชอบ โดยเฉพาะด้านสิทธิของผู้คนที่จะต้องถูกคุ้มครองโดยฐานและรับรองว่าโปรแกรมและนโยบายเหล่านั้นเหมาะสมกับจุดประสงค์ของการพัฒนา ส่วนยุทธศาสตร์ที่จะจัดการกับปัญหาความยากจนที่มีหลายมิติ การร่วมมือระหว่างภาคต่างๆนั้นมีความจำเป็น ซึ่งโดยส่วนมากสามารถทำได้ยาก การจัดสถาบันต่างๆเช่นหน่วยงานให้ความร่วมมือฝ่ายการพัฒนาความคุ้มครองทางสังคมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญนอกเหนือไปจากการเจริญเติบโตในการประเมินผลกระทบใน ๑๐ ปีที่ผ่านมาซึ่งจะกล่าวไว้ต่อไป ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าจะทำอะไรให้มีการจัดตั้งนโยบายทางสังคมที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

การควบคุมและการประเมินเป็นเครื่องมือการจัดการที่สำคัญเพื่อให้ข้อมูลอย่างเป็นประจำว่าโครงการนั้นทำงานได้ดี

หรือไม่ ซึ่งจะทำให้ผู้จัดการสามารถพัฒนาการดำเนินโปรแกรมได้ และควรถูกมองว่าเป็นวิธีที่ต้องทำอยู่เสมอไปตลอดวงจรชีวิตของโครงการนั้นๆ และควรเป็นส่วนประกอบที่มีการบูรณาการกันและสามารถปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ของประเทศและโปรแกรมนั้นๆ แม้ว่าเทคโนโลยีทางข่าวสารที่เหมาะสมเป็นส่วนประกอบหลักในการควบคุม แต่ไม่ได้หมายความว่าความเพียงพอที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ การสนับสนุนทางการเมืองในการพัฒนาศักยภาพทางการควบคุมและประเมินนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการของฐานความคุ้มครองทางสังคมของชาติต่างๆ ควรมีหลักการเดียวกัน ถึงแม้ว่าได้จัดตั้งขึ้นจากแนวความคิดในระดับนานาชาติ แต่ก็มีความรับผิดชอบของแต่ละประเทศที่จะออกแบบและนำฐานทางสังคมนี้ไปใช้ภายใต้กรอบการทำงานด้านโครงสร้างทางสถาบันที่เจาะจงของประเทศ อุปสรรคทางเศรษฐกิจ สภาพการเมือง และความต้องการของสังคม จะพูดได้อีกอย่างหนึ่งก็คือ ไม่มีคำตอบเพียงคำตอบเดียวที่จะแก้ไขได้ทุกสถานการณ์ ในบางประเทศระบบฐานความคุ้มครองทางสังคมสามารถทำให้ระดับความคุ้มครองที่ทำงานได้ไม่ดีมีความแข็งแกร่งขึ้น และสามารถปิดช่องว่างทางการคุ้มครอง อีกทั้งยังทำให้ความสัมพันธ์ทางนโยบายทางสังคมเพิ่มขึ้น ในบางประเทศก็อาจเป็นเครื่องมือในการขยายความคุ้มครองในมิติแบบแนวนอนซึ่งถือเป็นก้าวแรกในการจัดตั้งระบบความคุ้มครองทางสังคมที่สมบูรณ์และครอบคลุม

ขณะที่การออกแบบและการดำเนินการของฐานความคุ้มครองทางสังคมของประเทศต่างๆควรเป็นไปตามสภาพของแต่ละประเทศ เรามีหลักการและวิธีต่างๆที่ควรนำมาพิจารณาก็คือ :

- ผสมผสานจุดประสงค์ในการป้องกันความยากจนและการปกป้องความเสี่ยงทางสังคมเพื่อที่จะสร้างเสริมศักยภาพให้แก่คนแต่ละคนในการเข้าถึงโอกาสในการจ้างงานที่ดีและการลงทุน
- ค่อยๆพัฒนาและสร้างขั้นตอนต่างๆจากระบบที่มีอยู่แล้วโดยประเมินจากสิ่งที่ถูกกำหนดให้เป็นสิ่งสำคัญระดับต้นๆของประเทศและข้อจำกัดทางงบประมาณ
- บูรณาการโครงการทางสังคมต่างๆโดยเฉพาะโครงการที่มุ่งสู่การพัฒนาชีวิตของมนุษย์ในทุกช่วงอายุ ฐานฯควรจะแก้ปัญหาค่าความไม่มั่นคงต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่มีอายุและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน และควรจะมีการทำงานในการร่วมมือระดับครัวเรือน มีการแก้ปัญหาจากต้นเหตุของความยากจนที่มีหลายมิติและแก้ปัญหาการถูกกีดกันทางสังคมโดยมีเป้าหมายในการเพิ่มความสามารถที่ก่อให้เกิดประโยชน์
- ผสมผสานการสงเคราะห์ค่าจ้างกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษา โภชนาการ และสาธารณสุข เพื่อสนับสนุนการพัฒนาของมนุษย์
- ผสมผสานระบบการแทนที่ค่าแรงกับนโยบายด้านตลาดแรงงานที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนความช่วยเหลือและแรงจูงใจในการสนับสนุนความมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานในระบบ
- ลดสิ่งที่ไม่ให้เกิดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานให้เหลือน้อยที่สุด
- รับรองความสามารถทางด้านเศรษฐกิจและการเงินและงบประมาณที่ยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งควรนำมาเชื่อมโยงกับแหล่งเงินทุนในประเทศที่เพียงพอและสามารถคาดการณ์ได้ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องยอมรับว่าอาจมีความจำเป็นที่นานาชาติจะต้องให้ความช่วยเหลือในลักษณะร่วมกันจ่าย เพื่อที่จะช่วยให้เกิดการเริ่มการดำเนินการในกลุ่มประเทศที่มีรายได้น้อย
- ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายทางสังคม การจ้างงาน สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจมหภาค เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ที่จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว
- รักษากรอบแนวทางทางกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดสิทธิและความรับผิดชอบที่ชัดเจนแก่ทุกฝ่าย
- กรอบแนวทางด้านการจัดการทางสถาบันควรมีแหล่งทรัพยากรเงินทุนที่เพียงพอ มีพนักงานที่ถูกฝึกมาอย่างดีและมีกฎเกณฑ์ในการปกครองที่มีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมจากหุ้นส่วนทางสังคมและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ
- รับรองกลไกที่สนับสนุนความเสมอภาคทางเพศและการสร้างเสริมศักยภาพในสตรี
- มีระบบเงินทุนเพื่อการบริการด้านสาธารณสุขที่ประสิทธิภาพเพื่อสร้างการประกันในการสามารถที่จะเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขที่มีคุณภาพดี

เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางนโยบายระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ เราขอเสนอการจัดตั้งกลไกทางความร่วมมือซึ่งอาจถูกพัฒนาและอาจตั้งขึ้นเป็นการชั่วคราว โดยควรมีการผนวกผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรต่างๆของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องโครงการต่างๆ เงินประมาณ คณะกรรมการระดับภูมิภาคและองค์กรทางการเงินระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับฐานความคุ้มครอง

ทางสังคม จุดมุ่งหมายในการมีกลไกการสนับสนุนระหว่างหน่วยงานนั้นมีไว้เพื่อรับรองความครอบคลุมและความร่วมมือต่างๆในการฝ่าฟันอุปสรรคด้านความคุ้มครองทางสังคมในระยะยาว และนำไปสู่การเน้นย้ำในสำคัญของฐานความคุ้มครองทางสังคมในระดับโลก ภูมิภาค และระดับชาติ

เราขอเสนอให้องค์กรระหว่างประเทศต่างๆเข้าร่วมเป็นแรงผลักดันในระดับชาติ เพื่อสนับสนุนกลุ่มประเทศต่างๆที่คัดเลือกตนเอง ในขั้นทดลองก่อนในช่วงเริ่มต้น สำหรับกลุ่มประเทศเหล่านี้ เราขอเสนอให้พิจารณามาตรการฐานความคุ้มครองทางสังคมนี้เป็นส่วนหนึ่งของกรอบความช่วยเหลือการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UN Development Assistance Framework - UNDAF) และบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาต่างๆแห่งชาติ

กำหนดเวลาสุดท้ายที่ต้องทำให้เป้าหมายการพัฒนาสหัสวรรษ (Millennium Development Goals - MDG) นั้นประสบผลสำเร็จได้ใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่ต้องมีความพยายามอย่างยิ่งยวดในการทำในสิ่งที่มุ่งหมายไว้ให้ได้ โดยเริ่มจากการหารือเกี่ยวกับกรอบแนวทางใหม่ๆในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ฐานความคุ้มครองทางสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้การไปสู่เป้าหมายเกิดขึ้นได้ โดยการจัดการกับปัญหาต่างๆเกี่ยวกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยวิธีการแบบบูรณาการที่เชื่อมโยงกัน สอดคล้องไปกับแนวความคิดของเป้าหมายการพัฒนาสหัสวรรษและเครื่องมือทางนโยบายทางสังคมที่มีความชัดเจนและมั่นคง เราขอเสนอให้มีการพิจารณาระบบของฐานฯในกรอบแนวทางการทำงานในวิธีการออกแบบและในจุดมุ่งหมายการพัฒนาในอนาคต

เรามีความยินดีต่อข้อเสนอแนะจากการประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILC) ครั้งที่ ๑๐๐ และการหารือเกี่ยวกับการออกข้อเสนอแนะสากลแบบไม่มีพันธกรณี (Non-binding international recommendations) ว่าด้วยเรื่องฐานความคุ้มครองทางสังคม ซึ่งสอดคล้องไปกับมาตรฐานการประกันสังคมที่มีอยู่ โดยเฉพาะอนุสัญญาขององค์การระหว่างแรงงานประเทศ ฉบับที่ ๑๐๒ และเราขอแนะนำว่ากระบวนการที่จะนำไปสู่การลงมติยอมรับข้อเสนอแนะนี้ เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำเป็นอันดับแรกๆในกิจกรรมทั้งหลายขององค์การระหว่างประเทศเพื่อให้มีการลงมติที่เร็วขึ้น เราขอสนับสนุนให้ประเทศต่างๆนำข้อมูลในการนำฐานความคุ้มครองทางสังคมไปใช้ในการรายงานประจำภายใต้ภาระหน้าที่ที่มีต่อสนธิสัญญาหรือข้อตกลงขององค์การสหประชาชาติ เราขอร่วมเชิญชวนองค์กรด้านสนธิสัญญาและคณะกรรมการต่างๆในการจัดทำข้อเสนอแนะทั่วไปในการมีส่วนร่วมในด้านฐานความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิทางสังคมที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาต่างๆ

เราขอยอมรับว่าในหลายประเทศที่มีรายได้ต่ำนั้น จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากนานาชาติเพื่อที่จะจัดตั้งระบบความคุ้มครองทางสังคมและขอเสนอให้มีการร่วมมือให้มากขึ้น โดยใช้วิธีแบบสามเหลี่ยม ซึ่งประเทศรายได้ต่ำนั้นได้รับความช่วยเหลือจากความร่วมมือระหว่างประเทศได้-ได้และระหว่างประเทศเหนือ-ได้ เราขอเสนอให้ประเทศที่ผู้บริจาคเงินให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งวางแผนงบประมาณได้ล่วงหน้า เพื่อที่จะสามารถสร้างฐานความคุ้มครองทางสังคมของชาติที่มีรายได้ต่ำนั้นๆให้มั่นคง ภายใต้กรอบงบประมาณของประเทศนั้นและมีการเคารพความเป็นเจ้าของระบบฐานของชาตินั้นอีกด้วย เราขอเสนอแนะว่าประเทศที่เป็นผู้บริจาคเงินอยู่แล้ว เช่นประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) และประเทศผู้บริจาคในอนาคต มีความเห็นพ้องต้องกันในโลกความร่วมมือแบบสามเหลี่ยมเพื่อให้สามารถสร้างฐานความคุ้มครองทางสังคมร่วมกันกับประเทศที่มีรายได้ต่ำ เราขอเสนอว่ากลไกนี้ควรมีการเห็นพ้องต้องกันในการประชุมระดับสูงด้านประสิทธิภาพในการช่วยเหลือและการประชุมนานาชาติด้านการพัฒนาความร่วมมือต่างๆ

เราขอเสนอการใช้นโยบายวิธีการทดลองฐานความคุ้มครองทางสังคม ในส่วนที่สามารถนำไปใช้ได้ แต่โครงการเหล่านั้นควรมีการกำหนดให้มีการประเมินถึงประสิทธิภาพและผลกระทบของโครงการความคุ้มครองทางสังคมต่างๆด้วย ความช่วยเหลือด้านวิชาการและงบประมาณและการแลกเปลี่ยนความรู้ควรได้รับการสนับสนุนเพื่อให้สามารถข้ามผ่านอุปสรรคในการนำโครงการไปดำเนินการในประเทศที่ขาดแหล่งทรัพยากรทางการเงินที่จำเป็น เราขอสนับสนุนองค์การระดับภูมิภาคในการเข้าร่วมและให้ความร่วมมือระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมการแบ่งปันความรู้และสนับสนุนประเทศที่มีรายได้ต่ำในการนำฐานความคุ้มครองไปใช้งาน

เรามีความยินดีที่ได้รับคำมั่นจากประเทศสมาชิกการประชุมสุดยอดผู้นำ (G 20) ในการขยายความครอบคลุมของระบบความคุ้มครองทางสังคมในประเทศของตนเองผ่านการขยายฐานความคุ้มครองทางสังคมตามสถานการณ์ในแต่ละประเทศนั้นๆและหลักการที่เป็นข้อตกลงในระดับสากล เช่นเดียวกัน เรายินดีต่อการปฏิบัติงานของ G 20 ในการเรียกร้องให้ประเทศผู้บริจาคอุทิศความช่วยเหลือทางการพัฒนาอย่างเป็นทางการ เพื่อที่จะสร้างฐานความคุ้มครองทางสังคมที่แข็งแกร่งในประเทศที่มีรายได้ต่ำ ในขณะที่เดียวกันก็มีความเคารพต่อวิธีการของแต่ละประเทศเหล่านี้ว่าจะดำเนินการอย่างไร เราขอสนับสนุนการพัฒนากลไกทางการเงินที่มีความทันสมัยและการนำกลไกนี้ไปปฏิบัติ เพื่อหาเงินทุนจากแหล่งอื่นๆมาสนับสนุนในการนำฐานทางสังคมไปใช้ โดยกลไกนี้อาจเป็นการเก็บภาษีจากการดำเนินการทางธุรกิจ รวมไปถึงการดำเนินการด้านเงินตรา กลไกการเปลี่ยนหนี้ การเก็บภาษีจากตัวเครื่องบินและมาตรการการช่วยเหลือในการส่งเงินคืน และสุดท้ายนี้ เราเห็นว่าจากการริเริ่มที่สำคัญอย่างยิ่งของ G 20 เราขอเรียกร้องให้ G 20 มีนโยบายต่างๆในอนาคตที่ชัดเจน มีความสัมพันธ์และร่วมมือกันในระบบต่างๆผ่านกรอบแนวทางการดำเนินการของฐานความ

กลุ่มช่องทางสังคม เราขอเสนอให้ G 20 เตรียมแผนการปฏิบัติงาน เพื่อนำบทสรุปที่ได้มาจากแผนนั้นไปใช้และจัดตั้งระบบการประเมินที่ต้องออกตามกำหนดเวลาและกลไกทางการรายงานต่างๆ เพื่อรายงานเรื่องความก้าวหน้าในระดับนานาชาติในด้านการจัดตั้งฐานความคุ้มครองทางสังคม